

Zöld járvány történeteink

K.V. és családja

Családunk már régóta próbál környezettudatosan élni, de tavaly elhatároztuk, hogy a zöldítő lehetőségeket megmutatjuk olyanoknak is, akik eddig nem biztos, hogy találkoztak velük, hogy az emberek ráébredjenek arra, hogy el kell indulnunk a változás útján az élhető jövő felé. A motivációt gyermekeink adták, akik számára a Földet úgy szeretnék átadni, hogy azt ők is élvezhessék. Végzettségem alapján környezetmérnök és mérnök tanár vagyok, férjem környezetgazdálkodási agrármérnök. Mindketten vidéken nőttünk fel, csak a munka miatt költöztünk városba. Így sosem fogunk tudni elszakadni a falusi élettől, a természet szeretetétől. Végigvettem a területeket, ahol tudnánk segíteni a jövő generációjának és megállapítottam, hogy hiába szelektáljuk a hulladékot, csökkenteni kellene, hiába szedjük a szemetet, nem kellene elszórni. Hiába tisztítjuk a vizeket, nem kellene beszennyezni. Hiába próbálunk tenni a gyárak levegőszennyezése ellen, amíg van kereslet a termékekre...Mi a megoldás? Gondolkodásmódváltás. A környezeti nevelés. Mióta erre rájöttünk, azóta olyan cselekedeteket próbálunk véghezvinni, amikbe be tudunk vonni másokat is, és meg tudjuk őket ismertetni a környezetvédelemmel. Programjainkkal a környezettudatosság felé tereljük őket. Így jött az energiamegtakarítási verseny gondolata is. Élünk a lehetőséggel és próbálkoztunk segíteni másoknak is már korábbi és megszerzett friss ismereteink továbbadásával. Ehhez jött a mi fantasztikus csapatunk. Akik, bár többségében távol vannak tőlünk, mégis igyekeztek még a legkülönbefélebb helyzetek (vírus) közepette is helyt állni. Köszönjük nekik, és nektek, verseny szervezőinek a motivációt és a segítséget, az összetartást!

És akkor most jöjjenek a mi Zöld Járványtörténeteink!

Létrehoztam egy **Facebook oldalt**, melyen a vírus alatt is igyekeztem fenntartani az érdeklődést a környezettudatosság iránt olyan aktuális témákkal, amik a családomat és a hétköznapi embereket is érintik ebben a helyzetben. Idézetek tőlem:

0. Kedves környékbeli, akiknek megíúsultak a tervei!

Gondolom most elég sok fel nem használt, idejétmúlt [#plakát](#), [#tervrajz](#), [#szórolap](#) halmozódott fel mindenkinél.

A vírus lecsengése után is szeretném folytatni a "Plakátok életének újragondolása" című projektet, aminek a keretében művelődési házaktól, moziktól, önkormányzatoktól, vállalatoktól [#gyűjtöm](#) össze ezeket és eljuttatom [#iskoláknak](#), óvodáknak, hogy készítsenek belőlük kollázsokat, maketteket, rajzoljanak rájuk...

Kérem, ezeket ne dobjátok ki a kukába, mihelyst vége ennek az időszaknak, elmegyek értük, csak jelezzétek a kornyeztineveles.zalaegerszeg@gmail.com e-mail címre! Én így (is) szeretnék segíteni. Köszönettel: Király Virginia - környezeti nevelés

1. Kedves Környezetvédelmi influencerek!

JÁRVÁNYOK KÖRNYEZETVÉDELEMRE, ÉLETÜNKRE GYAKOROLT POZITÍV HATÁSAINAK ÖSSZEGYŰJTÉSÉHEZ SZÁMÍTOK MINDANNYIÓTOK SEGÍTSÉGÉRE, hogy az emberek lássák, lehet másképp is élni és senki ne akarjon visszatérni a korábbi rossz szokásaihoz! Se hétköznapi emberek, se munkáltatók, senki! Csak

címszavakban!

Osszátok a kezdeményezést, hogy majd oszthassuk a összegyűjtött 100-nál is több pozitívumot! Kezdem a sort.

- Home officeban rengeteg munka kivitelezhető.
- Több bevásárlóközösség alakult.
- Aki nem termelt otthon, most elkezdett.
- A családdal, otthon is lehet kikapcsolódni.
- Nem volt szükséges elugrani egy apróságért autóval a város másik végén lévő hipermarketbe.
- Megtanultál főzni.
- Megtanultál menüt tervezni és beosztani a konyhapénzt.
- Itthon is lehet nyaralni.
- Repülés nélkül is lebonyolíthatóak a tárgyalások, és neked sem fontos egy hétvégi kikapcsolódás miatt több ezer km-t utazni.
- Megtanultam elfogadni a dolgokat. Pl. ha nincs hó itthon, nem tudok sielni.
- Megtanít segíteni másokon és segítséget elfogadni.
- Javult a viszonyom szomszédokkal.
- A Miutcánk alkalmazással is több embert tudtunk bevonnani a segítségnyújtásba, az új kapcsolatok remélhetőleg megmaradnak.
- Ellentétes érdekeket képviselők is megtanultak együtt működni egymással.
- A kevesebb utazás miatt, az autók számát családonként egyre lehetne maximalizálni.
- A fiatalabb korosztály is nyitott az elhanyagolt idősebb korosztály felé.
- Csökkent a munkahelyi stressz, türelmesebbek lettünk az otthoniakkal. *(Ez, mint kiderült nem valósult meg.)*
- Csökkent a légszennyezettség.
- Kevesebbet termelnek a gyárak, ami elég.
- Nem szükséges egy-egy újabb ruha vásárlása hétvégekre.
- Csökkent a Fb hírfolyamon a reklámozás. Ez a stresszt, a vásárlási vágyat és a szerverek méretének növekedési mértékét is csökkentette. *(Beindult egy idő után, csak egy darabig volt nyugalom.)*
- Önellátásra egyre több ember fog vállalkozni.
- Háztömbök számára is megoldási lehetőségek születnek pl. tetőkert kialakítása.
- Kevesebb hulladék fog az utcákra kerülni, beleértve az eldobált cigi csikkeket is.
- Az illegális hulladék lerakók száma sem fog nőni ebben az időszakban.
- Nőtt a piacon a forgalom, mert a hipermarketek kifogytak az áruból.
- Az emberek a helyi élelmiszereket fogyasztják, mert az importra korlátozást vezettek be.
- Az emberek megtudják, milyen lakásban állatot tartani, ugyanis a járvány óta senki nem viszi le őket az utcára. *(Az elején tényleg nem vitték.)*
- A mezőgazdaság nem állt le, ennünk kell, a vetések nem maradnak el.
- Számos pozitív hatás: hajózás, víz, talaj....
- A férfiak is megtanultak bevásárolni. *(Nem tökéletesen.)*
- Visszaállt a reggeli bevásárlás rendszere.
- A kis testvérek pozitív fejlődési irányban fejlődtek a nagyok hatására. Pl. megtanultak beszélni.
- Nem képződött annyi koszos ruha, nem mentünk sehova. *(Ha viszont mentünk, mostunk.)*
- Nem kell minden nap sminkelnem magam, hogy másoknak megfeleljek, itthon vagyok.
- Nem kell kényelmetlen ruhákban, magassarkúban/öltönyben...járnom.
- A fiatalok a kényszer izoláció révén megtanulhatják, hogy milyen fontosak a kontaktusokon alapuló közösségeknek.
- Elkezdtem varrni.

- Hirtelen minden elérhető házhozszállítás keretében. Ezáltal csökkent a légszennyezettség.
- Az is megtanulta használni a modern kutyüket, aki eddig nem tudta.
- Nagyobb értékű dolgokat ajándékoznak egymásnak az emberek. Pl.telefon, laptop.
- A vállalkozók is kicsit átérzik, milyen, ha megélhetési gondokkal küzd az ember.
- Népszerűbbek lettek a magyar termékek.
- Erősödnek a családi kapcsolatok vagy épp rájönnek a felek, hogy jobb lenne külön.

2. Nem tudom, hogy szívesen fogadtok-e megosztást, mert nekem egyre jobban elegendem van a médiából, de ezt muszály megosztanom! Az élő videókkal végre mi, vidékiek is részesei lehetünk az amúgy csak Budapesten tartandó előadásoknak. 😊;) Juhu! 😊

3. Már múlt héten 15km-es szakaszon 60 embert számoltam. Toljuk ki a “Maradj otthon!” kampány idejére a Föld óráját, amikor világszerte lekapcsolják egy órára a nélkülözhető világítást, (és áramtalanítják az elektromos készülékeket). Kirakatok, táblák, közvilágítás...kell ez most nekünk? Mondjunk igent egy fenntartható életmód vállalására is.

Önkormányzatok,vállalkozók,magánszemélyek...

2020. MÁRCIUS 28., 20:30-21:30 a Föld órája.

ÉN LEKAPCSOLOK!

Csatlakozz és regisztrálj a www.foldoraja.hu oldalán!

4. Éreztétek ti is? Úgy látszik, ilyen ez a március: “A Fukushima Daiicsi atomerőműben a 2011. március 11-én, helyi idő szerint 14 óra 46 perckor bekövetkezett tóhokui földrengés és az azt követő cunami romboló hatásai súlyos nukleáris üzemzavarok és balesetek sorozatát indították el. A földrengést követő napokban a helyzet gyors ütemben romlott.” Magyarországon már van egy atomerőmű, épülne mellé még egy.

5. Lezárult a “Nem kérünk szórólapot!” vicces matricatervező országos verseny. Mindösszesen ketten készítettek matricákat, abból az egyik én voltam, így csak egy első helyezett kerül kihirdetésre. A zsűrizésben segítségemre volt a [Hulladékcommandó Társadalmi Járórszolgálat](#), akiknek a segítségét ezúton is köszönöm, az első helyet a Marika címet viselő matricának ítéltük, melyet a [Zalaegerszegi Petőfi Sándor Magyar-Angol Két Tanítási Nyelvű Általános Isk.](#) nevében Tuboly Ervin küldött be. Szívből gratulálunk! A nyereség átadásával kapcsolatban e-mailben értesítést küldök. A matricákkal találkozhattok rendezvényeken promóciós ajándékként, illetve személyes igényeiteket folyamatosan leadhatjátok a kornyezetineveles.zalaegerszeg@gmail.com e-mail címre. Köszönöm a részvételt! 😊:) És akkor lássuk az alkotásokat!

6. Nem jó élmény állatot elütni. Ha muszáj kimozdulnotok kocsival, vigyázzatok az úton gyanútlanul mászkáló állatokra is! A lecsökkent forgalom miatt nem számítanak veszélyre...

7. Magyar földbe magyar magot! 100% vetésterületre! Mert a vetés nem maradhat el!

8. Hiányzik a zöld. Innét jött az ötlet, rendezzünk erkély szépségversenyt!

Időben kiírom, nehogy valaki lemaradjon róla. Aki már korábban olvasta a versenykiírást, ő már biztos beszerezte a virághagymákat, magokat, akár a Magbörze (Falumúzeum) keretében, de aki csak most, ő sincs semmiről lemaradva.

Három kategóriát indítunk:

- Virágos
- Örökzöld
- Konyhakert az erkélyen

Nagyon várjuk, hogy minél szebbek legyenek a zalaegerszegi erkélyek, hogy sok család, esetleg, akik eddig nem mertek belevágni, ők is megtapasztalhassák a növénygondozás jótékony lelki hatásait. Gyermekükön meglepődve fogjátok észrevenni a természet szeretetét, tiszteletét. Zöld erkélyekkel környéketek levegője is tisztulni fog, megkötik a szén-dioxidot és a szálló port.

A képeket (lehetőleg többet) a kornyezetineveles.zalaegerszeg@gmail.com e-mail címre küldhetitek egy kis leírással, hogy mit is nevelgettetek és elérhetőségeitekkel (név, telefon, e-mail cím). Jelmondatként írjátok bele: "Zöldítsük be Zalaegerszeg erkélyeit!" Beküldési határidő: 2020.10.01.

Díjazás:

Minden kategóriában egy-egy helyezett kerül díjazásra. A legszebbek őszi, természetes dekorációjához saját termesztésű, igazi zalai földben nevelkedett halloween tökökkel, dísztökökkel kedveskedünk.

A levegőminőségért, a lelki egyensúlyért és az egészséges táplálékért sikeres és élményekben gazdag kertészkedést kívánok!

Szponzorok jelentkezését várjuk, hogy díjazni tudjunk minél több lelkes zöldítőt és ezzel is motiváljuk a város lakosságát a továbblépésre!

9. A legjobb film, amit mostanában láttam! Ami alatt még te sem mész el pisilni, nemhogy a gyerekek! ☺

Egy ismert magyar kutyáról szól, aki gazdájával és csapatával **ÖNZETLENÜL, HATÁRT NEM ISMERVE** segített a bajba jutottakon. Az ő utazásait én is támogatnám!

<https://m.youtube.com/watch?v=yOdBsOpxpsU>

10. Ma van a Föld napja! Ez alkalomból egyszerűen csak maradjatok otthon, RAJZVERSENYT hirdetek 5-99 éves korig!

Feladat:

Rajzold le, hogy fogsz változtatni az életeden a járvány után/alatt a Földünkért! A4-es lapon, szabadon választott technikával.

Díjazás:

- egy önfelelt nap zala megyei családi gazdaságunkban, ahová barátaidat is magaddal hozhatod

- ajándécsomag helyi termékekből.

- Korcsoportonként minimum 30 pályamunka esetén tudok díjazni.

Ovis, alsós, felsős, középiskolás, felnőtt.

Beküldés:

Május 31-ig a kornyezetinevelés.zalaegerszeg@gmail.com e-mail címre szkennelve vagy fentről fotózva. Küldd el nevedet, címedet, telefonszámodat, életkorodat!

Az alkotások itt az oldalamon kerülnek megosztásra.

Jó szórakozást kívánok hozzá!

11. Gondolkodtál már azon, miben változtatsz az életeden a járvány után? Ha rajzba is öntöd, még nyerhetsz is vele!

Látva, ahogy az állatok visszafoglalták az üres utcákat, elgondolkodtam, hogy hogyan tehetnék még a hazai állatvédelemért. Először is utána jártam a gólyafészek telepítésének kérdésének.

Kommentben megtaláljátok az E.on válaszát.

Elmaradt az egyik környezetvédelmi témájú előadásom és fesztiválunk is.

Kifejezetten családunkat érintően:

Helybéli termelőktől vásároltunk. Most már házhozszállítással is.

Bővítettem a mosható használati tárgyaink készletét:

A mai nap, ebéd közben azt láttuk, hogy a teli kukákból a varrjak szedik ki a szemetet. Vagy 10 varjú kotorta a zsákokat, csipkedte, szórták szét a szemetet és keresték az élelmet. Ezek a madarak eszik ki a vetőmagot is a földekből, ráadásul semmit nem lehet velük csinálni, mert védettek.

A madarak, ahogy csipkedik a műanyagzsákokat és a szemetet, rengeteg műanyagot nyelnek le, ezáltal el is fognak pusztulni.

Mezőgazdászok lévén volt itthon vadriasztó, de ez is hatástalan.

Ez nem jó madarak elriasztására, ide seregélyriasztó kellene.

Szerintem az egyik megoldás a komposztáló. Ha jól tudom, a Városgazdálkodásnál zárt komposztálók vannak, a másik meg, hogy az összes kukához zárt tárolót, kerítést alakítanak ki, különben a szétcincált szemetet a szél mindenfelé viszi.

Máskor is lógott már ki szemét a kukákból, de mivel nincs annyi ember az utcán, ezért most a varrjak bátran odamennek.

Egy komposztáló 5-20.000 Ft, egy seregélyriasztó 38 000 Ft. És egyébként a komposztáló a környezettudatos gondolkodás kialakítására is jó, ez is egy lehetőség egy élhető jövő felé elmozdulni ebben a helyzetben. Hogy ne úgy folytassuk, ahogy eddig tettük, mert az nem jó senkinek!

Ez a probléma feltételezem a többi háztömbnél is fennáll. Az ötletem, hogy minden lakótömb mellé helyezzenek ki komposztálót, hogy ezzel is csökkentsék a kukákba kerülő mennyiségét. A komposztálókat felajánlhatná ingyenesen a Városgazdálkodás. Van egy komposztáló megosztó oldal,

a Sharewaste. Nálunk még nincs közösségi komposztáló, ebben is elsők lehetnénk, ha mindenhol helyeznénk ki közösségi komposztálókat.

Hulladékvadászoktunk is közben az új Hulladékadász by Zeewa és az EcoSmartCities alkalmazásokkal:

<u>Koronavírus miatti kényszerotthonlét hatása a víz-, áram- és gázfogyasztásunkra és a környezettudatosságunkra:</u>	
A vírus miatt nem rendeltünk kaját, →otthon főzünk, ezért	
→a villansütő és gáztűzhely sokkal többet megy. Szinte minden nap megy a sütő, ha nem a sütő, akkor főzünk a gáztűzhelyen. Reggelit is itthon eszünk, így vagy a kenyérpíró vagy a mikro, vagy a tűzhely használatban van. → Emiatt minden nap megy a mosogatógép, és →10 liter mosogatóvíz is elfogy a kézi mosogatáshoz. →A rengeteg főzés után a konyha kitakarítása is plusz vízfogyasztást eredményez.	☹
→A kombinált hűtő eddig üres volt, most tele pakoltuk, lemértük így is a fogyasztását.→ A hűtő a folyamatos sütés -főzés, nyitogatás miatt, és mert tele van a fagyasztó, kevésbé hűtött, ezért vissza kellett hajtánunk 6 °C-ra 8-ról.	☹
Sokkal többet mosunk kezet, mert most már minden egyes tüszentés, köhögés után is mosunk. Meg, ha megfogunk valami kintről jött koszos dolgot, akkor is. Kezd elégünk lenni. A kézmosási lelkesedés kezd alábbhagyni.	☹
A korona vírus kezdete óta valamit keverték a csapvízbe, →ami miatt annyira ihatatlan lett, hogy→ kétszer annyit (3,5 l egy ivás előtt) kell kiengedni belőle, és még az orrunk is kisebesedett tőle.	☹
A gyerekek mindketten itthon vannak,	
→ zenével kapcsolódnak ki. Hogy ne a YouTube-ot bámulják egész nap, beüzemeltük a rég nem hallgatott hi-fit.	☹
→többet téveznek.	☹
Mivel előszedtem az utoljára 8 éve használt varrógépet,→ és megtanultam maszkot is varni, meg folyamatosan foltozom be a félretett lyukas ruhákat, ezért →vissza kellett csavarnom három égőt, mert egyáltalán nem láttam.	☹

Mivel nem megyünk ki otthonról, → a mosások száma kettővel csökkent hetente.	😊
Vásárlási dömping? Helyiektől vásároltunk nagyrészt, illetve piacon.	😊
Rendelkezünk mosható használati tárgyakkal, így nem kellett annyit vásárolni: ruhazsebkendő, textilszalvéta, női higiénias eszközök, bilizünk és kevesebb pelust használunk. Mosható maszkokat varrtunk közösségünk másik háztartásával egyezően.	😊
Nemsokára nekilátunk folyékony mosógélt főzni, hogy el tudjuk látni magunkat.	😊
Csíráztattunk, ültettünk a balkontra, így egészséges táplálékhoz jutunk akkor is, ha nem tudunk boltba menni. A másik zalai háztartás pedig elvetette a magokat a kiskertbe.	😊

A verseny hatásai a gyerekeinkre:

A kisebbikre:

- Ő is kéredezkedik a lavórba, hogy mérje a vízfogyasztását.
- Akarja fogni a tusolófejet, mikor az áztatáshoz engedem a vizet.
- Kéri, hogy gyújtsunk gyertyát este a fürdőben (Föld napja óta többször csináltuk), hogy spóroljunk az árammal. Persze, lehet, hogy ő csak azért, mert élvezi.

A nagyobbikra:

04.20. A kislányom tegnap közölte: “Anya, azt hiszem igazi klímavédő lettem! Már értem, miért fontos a klímaváltozást megállítani!”

04.22.Föld napja

- Anya, ma nem szabad faragnom.
- Miért?
- Hát mert ma van a Föld napja és ma nem dobok szemetet a kukába.

Fényképtárunk:

Akár a vadnyugati filmekben, csak itt a zacskót

viszi a szél az utcán.

Mi így hasznosítjuk a napenergiát.

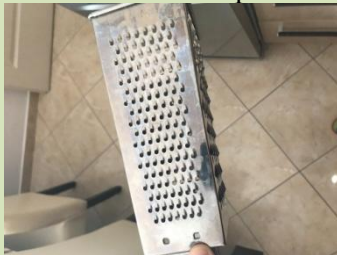
Csíráztatunk, mert így egészséges táplálékhoz juthatunk bezárva is.

Elajándékoztuk a gyerekcipőket rászorulóknak.

Valami történt a csapvízzel.

Nem bírtuk abbahagyni a kW-bőjtöt.

Szereztünk lisztet.

Kütyümentes szórakozás. Kiraktuk az összes kirakót.

Ablakból figyelve a forgalmas utat:

Azt hittük, ezek az utolsó repülők

Környezetismeret óra nálunk

Tesi óra vidékiesen

Biológia óra

K.F. és családja

Vállalásaink voltak:

Csak azt vasaljuk, amit nagyon muszáj.
Porszívózás helyett söprünk, ahol lehet.
Visszavesszük a bojlert 5 fokkal.
Kicsavarunk 2 izzót.
Fürdés helyett csak tusolunk.
Szappanozás közben elzárjuk a vizet.
Többször felfogjuk a szürkevizet.

Ami történt a vállalásunk után:

- Zöldítésbe fogtunk: Kerti veteményezés, palántázás, fűszernövény, gyógynövény

Még én is elbújtam a vírus elől:

- Varrás: maszk készítés kinőtt ruhákból.

- Takarítás: porszívót leváltottuk kézi takarító eszközökre ahol lehetett.

- Vízfogyasztás növekedett a járvány miatt. (Többszöri kézmosás, tusolás, fertőtlenítő felmosás, tisztálkodás. Megkezdődött a kerti vetemények, palánták, virágok öntözése is.)
- Bojler energiafelhasználás növekedett.
- A vírus miatt magasabb hőfokon és többször kellett mosnunk.
- A fürdésről átálltunk a tusolásra, szappanozás közben elzárjuk a vízcsapot.
- A fürdőkádnál mosunk kezet, így a használt vizet fel tudjuk fogni vödörbe.

- Az esővíz felfogása öntözésre.

- A vasalás is gyakoribbá vált a ruhák fertőtlenítése céljából.
- A z elektromos sütőt sűrűbben használjuk, mivel megtanultunk kenyeret és pékárut is sütni, de mégis spórolunk, mivel nem kell annyit boltba járnunk.

P.Á. és családja

Különleges megtakarításaink a járvány kapcsán nem lettek - most már egészen minimális az autóhasználatunk. Viszont folyton sütök, főzök, ötször annyit mosogatok, takarítok - úgy érzem -, mint korábban. :(No meg persze a számítógépek folyton! mennek, de az biztos máshol is.

Süssünk, süssünk valamit, azt is megmondom, hogy mit:

Próbáljátok ki a kenyérsütést otthon!

Kb. 10 éve volt, hogy először próbáltam kenyeret sütni élesztővel. Akkora kudarc volt (kívül kő, belül gumi), hogy mostanáig nem mertem hozzászólni se a témához. Pedig jó pár éve kihívás - anyagilag és logisztikailag is - nekünk megfelelő kenyeret szerezni. Allergiával az egyik első dolog volt, amit meg kellett tanulni, hogy a legtöbb hétköznapi bolti kenyér nekünk nem való, mert majdnem mindenben van adalékként valami tejes. Azóta halmozódtak a körülmények, de mégis mindig volt valami kifogásom, hogy miért nem sütök kenyeret - inkább áldoztunk többre kerülő kenyérré, jobban átgondoltuk és terveztük a beszerzést.

De ez a karantén most kikényszerítette, hogy emelkedjek felül magamon. Bár valószínűleg [Szabi A Pék](#) nélkül még mindig tudtam volna halogatni a dolgot. (Hála az útmutatásaiért!) Hiszen sikerült élesztőt is szerezni, és azzal már kb. egy éve kimunkáltam egy jó kis zsömlé receptet.

Most van nagyjából egy hónapja élő kovászsom. És valami csoda módon már az első adag kovászos kenyérek is nagyon finomak lettek. Voltak esztétikai hibáik persze, mert nem voltam elég alázatos a tésztával. De az ízük, állaguk annyira jó volt, hogy a fele még melegen elfogyott egy közel másfél kilós adagnak.

Közben megtanultam, hogy ebben a műfajban nem mehetek tapasztalatok nélkül a saját fejem után (mert én ilyen különben sose tennék 😊:p). Mert most igazán érezni, micsoda kincs a jóféle liszt, nem pazaroljuk ehetetlen kenyerekre. Ráadásul ez nem egy gyors műfaj, így ha nem lesz ehető a produktum, akkor legközelebb másnapra lehet kenyérünk - bár olyat még nem sikerült sütni, amit nem lehetett megenni. Olyat már igen, amire a gyerekem azt mondta: „Anya, ez mennyei!”

Szóval pár próbálkozás után kiderült, hogy a kovászt én nevelem, én segítem életre kelni, de ő is nevel engem. Figyelemre, türelemre, alázatra, előrelátásra. Mert tervezni kell vele, mert ismerkedni kell vele, mert meg kell tanulni simogatni, babusgatni, hogy jó kenyér legyen. És hallgatni kell a tapasztaltakra is, mert minden szavuknak, minden mozdulatuknak oka, szerepe van. És idővel lesznek saját rutinjaink, de ehhez meg kell tapasztalni, hogy működik a liszt és víz, a bacik és gombák összjátéka. Most nagyon-nagyon érzem, milyen hatalmas veszteség, hogy mi már nem tanultunk a nagyanyainktól egész kicsi korunktól dagasztani, keleszteni, kemencét fűteni... Egyszerre, éles helyzetben kifejezetten nehéz szinte a nulláról mindent eltanulni úgy, hogy legfeljebb videón látjuk, a pék hogy csinálja, hogy nem érezzük a kovász illatát, nem nyúlhatunk a tésztához, nincs tapasztalatunk arról, mi lehet a különbség liszt és liszt között. És még mennyi mindent, mennyi szakmát nem tanultunk már el, ami a hétköznapiakban bármelyikünknek fontos lehetne... És lassan, ha nem kapunk észbe,

legfeljebb könyvbeli leírásokra támaszkodhatunk már, amikből sokkal nehezebb lesz szükség esetén megtanulni bármit két kézzel elkészíteni. Kenyeret sütni ezért is jó, mert az ember elkezd becsülni a kétkezi szakember tudását, tapasztalatát, egyből nem tűnik túlárazottnak egy vadkovászos kézműves kenyér se.

Ha valamiért lehetek hálás ennek a járválynak, az az, hogy rákényszerített a kenyérsütésre. Mert minden egyes magam sütötte kenyérem megvágásakor újra és újra megdöbbenek: ezt a kenyeret én készítettem az első lisztzemcse hozzáadásától. Minden morzsájában az én mozdulataim vannak, az én figyelmem és gondoskodásom növesztette. Néha magam is túlzásnak érzem a gondolatot, de hasonlót akkor tapasztaltam eddig csak, amikor a nagyobbik született. Minden egyes nap - egyébként éveig, néha még most is - rácsodalákoztam, hogy belőlem lett, én szültem, amíg csak szoptattam, minden sejtje belőlem származott. (Érdekes, hogy pár napja a kisebbiket sem szoptatom már - összesen pont 50 hónapig kaptak anyatejet a gyerekeim.) A kenyeret viszont mostantól én varázsolom majd eléjük, amíg, amikor bírom.

Mert összehasonlíthatatlan bármi mással a saját kenyérünk. Mert tudom, mi van benne: semmi, ami felesleges és árthat nekik. Mert szeretném, ha lenne a lányoknak tapasztalata arról, hogy az élelmükért van értelme megdolgozni - még most is, mikor különben annyira könnyű bármit levenni a boltok polcairól. Városi emberként nem nagyon gondolkodhatunk önellátásban jelenleg, de a kenyérral is megtapasztalhatunk valamit abból, hogy az ember képes magáról gondoskodni bonyolult élelmiszeripari és kereskedelmi hálózatok nélkül is. És ha erre képes, akkor másra is. Oké, gabonát sem termesztünk, malmunk sincs, de mégis nagyon nagy különbség, hogy CSAK lisztet és sót kell beszerezni a mindennapi kenyérünkhöz! Egyszerű alapanyagokból, akár közvetlenül a termelőtől beszerezve (pl. most derült ki számunkra, hogy van helyben lisztes, sőt a környéken több kismalom is), egész nagy százalékban el tudjuk magunkat látni, ha akarjuk.

Eddig is volt róla valami sejtésem, hogy a mindennapi kenyér egy csoda. De most arra eszmélek, hogy vannak ebben még mélységek. A saját kenyérem maga a szakralitás. Ami mesél magamról, mesél az életről, mesél a magából kifordult világunkról is. Tanít kitartásra, előrelátásra. Megerősít abban, hogy van létjogosultsága a mesterséges adalékokkal felfűjt, kiszínezett, ízfokozott világ emberibb, természetesebb alternatíváját keresni, azért dolgozni, hogy az utóbbi nagyobb teret nyerjen.

W.M. és családja

„...Pont tegnapelőtt zavartam le egymást követően három mosást (teli mosógéppel), és elég sokat porszívóztunk is.”

Én az összes óraállásunkat nézve azt figyeltem meg, hogy kezdetben (dec-jan) az átlagos napi fogyasztásunk 7,7 kWh volt, ez a sok égő cseréjét követően február hónapra napi 6kWh-ra lecsökkent, majd március-áprilisban az itthonlét és home-school, home-office miatt 7,1 kWh-ra visszaemelkedett, ami jobb, mint az év eleji napi átlag.

A STORY-hoz a mi részünkről az adalék az egyik vállalásunk, bemásolom:

"a legsötétebb gyerekszobába (déli szoba felőli elválasztó fal bontásával) több természetes fényt engedünk (ezáltal kevesebb világítás szükséges)"

Most május elsején sikerült oda jutni, hogy az egyik oldalon kivágtuk a gipszkartont, most készül a keret, jövő héten rendeljük bele az üveget, és utána vágjuk ki a túloldalon is a gipszkartont. Az északi szobába több természetes fény átengedése a déli szobából fal átvágásával. Majd készítünk a szobáról is előtte-utána képet, hogy mennyi természetes fény jut át a másik szobából.

A sütő és a tűzhelyünk is villany, ezért a korábbi heti 1-2 nap főzőcske helyett heti 7 nap főzőcskészs sokat dob a fogyasztáson.

Sosem kertészkedtünk ennyit, mint most, a kényszerű otthonlét időszakában. Február végén/március elején kezdtünk a kertben helybe vetni, most már kb. egy hete virágzik a borsó, reggelente a földből húzzuk ki az újhagymát és a hónapos retket. Később ezek közé vetettünk még sok minden mást, már szépen megindult a rukkola és a saláta. A szamóca valahol még virágzik, valahol már kis zöld eprek látszanak a töveken... Szóval ez egy pozitívum a kényszerű otthonlétben, és szerintem ez is a "zöld"ség része, hogy mindezeket nem a szupermarketben vásároljuk meg. Plusz saját gyógynövényeinkből készítünk teát, krémet, stb.

Zöldségeink reggelire:

Gyógynövényeink: citromfű, menta, orbáncfű, körömvirág,

Gyógynövényeink szárítása:

Újhagyma, közte fejes sali és rukkola, őket követi virágzó borsónk és virágzó szamócaink.

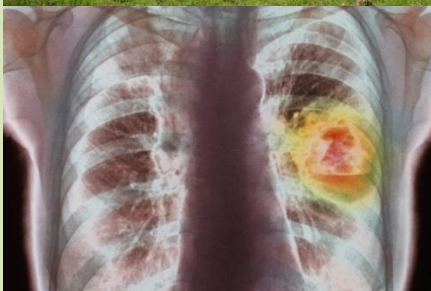
Építettünk egy új komposztálót, és igyekszünk még tudatosabban komposztálni. Érdekes, most tavasszal figyeltem meg magamon először azt, hogy a gyomláláskor a kihúzott gyomokra már nem csak "ronda dög"-ként tekintek, hanem örömmel szemlélem őket, mint a jövő évi finom humusz alapanyagait... :-))

Régi komposztakupacunk és az új komposztálónk:

S.T. és családja

Szeretünk a szabadban sütni főzni, mint ahogy azt a múltkori beszámolóinkból is láthattátok. De egészen más az, amikor bográcsozás miatt jön a füst, mint amikor valakik ok nélkül égetik az avart, vagy erre még rátesznek egy lapáttal....tudjuk mit. Szerencsére jött a hír, hogy betiltják a nyílt téri avarégetést. Vigyázzunk egymásra....mindig!

Forrás: Google

R. G. és családja

A karantén időszakából mi **úgy érzem**, nem tudunk felmutatni zöldülést. A mosható maszk annak számít? ☺

Mivel március 16-tól az iskolákban távoktatás van, én pedig jórészt home office-ból otthon dolgozom, radikálisan csökkent az autóhasználatom. Kár, hogy nem környezettudatosságból, hanem vírustudatosságból. De mire is nem jó ez a vírus!? Amikor viszont ritkán bemegyek a munkahelyre, akkor céges irányítást követve taxizom. A tömegközlekedés mint tudjuk, most nem szerencsés.

A kertszépítésről már az előző írásos feladatban írtunk. A paprika palántáim már kiültethetőek azóta. Kislányom szépen gondozza a kiskertjét.

Jó, hogy együtt van a család, még ha meg is változtak a körülmények. A szabadban is tudunk együtt játszani.

Néha elgondolkodom, milyen azoknak, akik lakásban élnek. Nincs udvar. És milyen azoknak, akiknek még erkélyük sincs? Vajon, hogy bírják a bezártságot egy szigorúbb kijárási korlátozás/tilalom esetén?

Vajon kihasználják a lehetőségeiket? Csíráztatnak? Csinálnak balkonkertet az erkélyükre? Megfordult a fejükben tetőkertet csinálni? Eszükbe jutott lakásban komposztálni? Vagy csak szelektíven gyűjteni a szemetet, esetleg hulladékmentesen vásárolni? Vannak olyan bátrak, hogy a csatornából az erkélyre vezessék a vizet egy hordóba, hogy azzal locsoljanak? Ők szoktak befőzni? Tartósítani?

VAJON MENNYIRE LEHET MOTIVÁLT EGY LAKÁSBAN ÉLŐ CSALÁD JÁRVÁNY IDEJÉN A KÖRNYEZETTUDATOSSÁGRA, ÖNELLÁTÁSRA?

Vidékről lakásba költöző mezőgazdász csapattársaimból kinézem, hogy ők még a tetőn is termelnének, de egy városban felnőtt vajon fog érezni valaha is kedvet eziránt? Talán erre való a környezeti nevelés.

Forrás: <http://brooklyn-apartment.biz/roof-top-food-garden.html>

M.K. és családja

Ma rögzítettük az utolsó versenybeli mérőóra-állásokat.

A vízfogyasztásunk jelentősen megemelkedett a locsolás miatt. De már annyira száraz volt a kert, ropogott, kopott ki a fű, a gyümölcsfákon is látszott az aszály, hogy kénytelenek voltunk beindítani a teljes locsolást. Slaggal már nagyon nagy volt a felület, rengeteg időt is elvesz, nem volt elég hatékony. Próbáltunk a szomszédal 15-20 évvel ezelőtt közös kutat fúratni a locsoláshoz, de olyan költséggel járt a felmérés szerint (magasabb hegyvidék), hogy elállt a szomszéd. Ennek ellenére gondolkodom rajta, hogy újra meg kellene próbálni valamikor a jövőben, hátha léteznek már a lakosság számára is elérhető megoldások.

Az áramfogyasztásunk az utolsó 7 – 8 napban visszazuhant, mert tönkrement a céges nagyszerver régi, kb. 8 éves szünetmentes tápja. Mivel április 19-én köztes leolvasást tartottunk, így rögtön kiderült a ludas. Már régóta küzdöttünk vele, de egyik nap nagy villogás közepette végleg megadta magát. Mivel az új beszerzése eltartott pár napig a jelen körülmények között, ezért jelentős áramfogyasztás-csökkenés mutatható ki. Az új tápegység fogyasztása, terhelése csak az elkövetkező napokban derül ki. Idáig jól el voltunk nélküle, de sajnos itt a környékünkön többször előfordul váratlan áramkimaradás, ezért volt rá korábban is szükség. Pár nap múlva újra ellenőrizzük, már versenyen kívül.

Mindenesetre, a jövőben jobban fogunk erre figyelni, és arra is mennyire van a napelemek mellett egy ilyen nagy berendezésre szükség. (és több hasonló jóval kisebb berendezésre)

A napkollektorok ügye nagyon megbonyolította, és elnehezítette a könnyed áramleolvasást, ráadásul nem is értettem, mi hova csatlakozik, melyik műszer mit mér. Útközben derült ki, hogy egy kiserőmű lesz a végső beruházás, ráadásul áprilisban újabb tárgyalás után mégis kiegészítettük. Részünkről nem volt ez annyira pontosan kalkulált, előtervezett. Ráhagyatkoztunk egy ajánlott nagyon jó kapcsolatra, kivitelezőre, bizonyos költségkereten belül. Csak mindez azzal is járt, hogy nem olyan pontosan néztük át, értettük meg a körülményeket mint szokott. Beütött közben a vírus, igazából én már rögtön februárban éreztem a munkamennyiség növekedéséből, sürgős improvizálásból. Közben hazajött a gyerekek, és egyszerűen nem maradt erőm, és türelmem a napelem működésének, a fogyasztás mérésének kibogarászására. Ha a régi órát kell leolvasni, ez biztos nem fordul elő, akár még krízisben is... Mostanra végre kiszámoltuk a fogyasztásunkat, megértettem, hogy kell számolni a teljes fogyasztásunk.

A kedvező napállás, időjárásviszonyok miatt a napkollektorok olyan mennyiségű áramot termelnek, hogy egyelőre többet adunk így be, mint felhasználunk. A mai nap kivételével, mert elég borús volt. Ennek ellenére, szeretném, ha a fogyasztásunkat jobban karban tudnánk tartani, takarékosabban beosztani, hiszen ezt máshol, ahol nincs napkollektor vagy egyéb zöldebb áramtermelő egység ugyanúgy alkalmazni kell, ezért rutinná kell válnia. És akkor más fogyasztói területeken sem dőzsöl úgy az ember. A zöld energiának a családon belüli vitákból látom, van ebből a szempontból egy veszélyforrása: mi nem terheljük a közösségi áramellátást, ergo fogyasztunk annyit, amennyi ebbe belefér. (Ezért lenne szükséges a független takarékoság tudatosítása, gyakorlása harmonizáltan.)